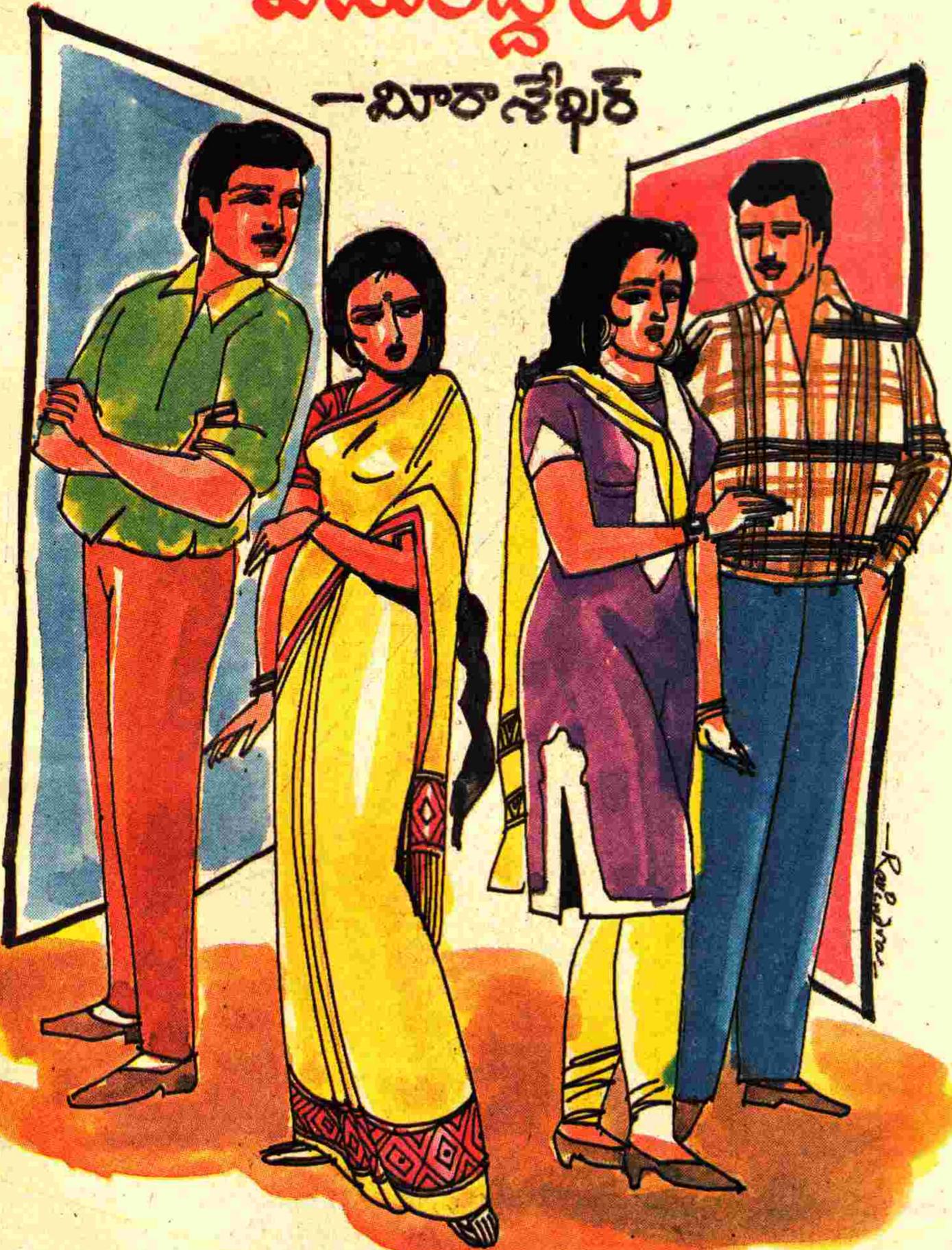

“ఎమిటి? నిన్న మా ఫ్రెండ్స్ నేను లేనని చెప్పి వంపించేశావుట? మరీ అంత వల్లెటూరి గబ్బిలాయిలా ప్రవర్తించకపోతే కాస్త కూర్చోపెట్టి కాఫీ అదీ ఇవ్వాలని తోచనైనా తోచదా నీ మొద్దు బుర్రకీ? ఆదివారం పొద్దున్నే చిరచిర లాడిపోతూ దండకం చదివాడు శ్రీధర్.

ఎదురద్యాలు

-మీరా శేఖర్

“ఎవరెవరో వస్తూంటారు, పోతుంటారు. మీ ఫ్రెండ్ని చెప్పేయ్యగానే తగుదునమ్మా అని నరాసరి ఇంట్లో కొచ్చేసి, తిప్ప వేసేయ్య మని చెప్పాలా? నా కలాంటివి నచ్చవు కాబట్టి చెయ్యను.” మెల్లగానే అయినా, కచ్చితంగా చెప్పింది లావణ్య.

చిన్నప్పటినుంచి అమ్మమ్మ పుణ్యమా అని చదువంతా గర్లస్ స్కూళ్లు, కాలేజీల్లోనే అవ్వటంతో, మగవాళ్లతో పెద్దగా కలివిడిగా ఉండటం, మాట్లాడటం లాంటివి అలవాటు లేవు మరి! వాళ్లతో అనలు మాట్లాడానికీ ఏం ఉంది కనుక? కాఫీ ఇచ్చి, వాళ్లు త్రాగేదాకా దేభ్యంలా కూర్చోవటం తనకి చాలా ఇబ్బందిగా ఉంటుంది. అది ఈయనకి చెప్పినా అర్థం కాదు! ఖర్చు!

“ఉత్తి కంట్రీబ్రూట్! అనలు లేకమైనా సాఫిస్టికేషన్ ఉండేడిస్తేగా -”, గణిగాడు విసుగ్గా.

ఉక్రోశంతో కుతకుత లాడిపోతున్న మనసుని అదుపులోకి తెచ్చుకుందామనే ఉద్దేశ్యంతో, చీర కుచ్చెళ్లు, పైకి దోపుకుని, హెయిస్ పైవ్ తీసుకుని పూల కుండీలకి నీళ్లు పోద్దామని బాల్కనీలోకి నడిచింది లావణ్య.

అంతలో పెద్దగా హారన్ వినిపించటంతో ఉలిక్కిపడి తలెత్తింది లావణ్య. నిండా సామాన్లతో ‘చిర్చ’ మంటూ కాలనీలో కొచ్చిన నీలం రంగు తెంపో ఎదురు లైన్లో ఉన్న ఫ్లాట్స్ ముందర ఆగింది. అందులోంచి కిందికి దిగిన అమ్మాయిని చూస్తూనే ‘చక్కగా’ ఉందని అనుకోకుండా ఉండలేక పోయింది లావణ్య.

టీవీ సీరియల్స్లోలా చక్కగా చేయించుకున్న ఫ్రంట్ కట్, పోనీ తెయిల్స్లో, సెల్యార్, లిప్స్టిక్లతో చాలా ఫ్రెష్గా, ఎట్రాక్టివ్గా ఉంది. ఆమెతో దిగిన అతను ఆమెకి చక్కని జోడీలా, టక్ చేసుకున్న ఫుల్ హ్యాండ్స్ వర్క్, మాస్లో స్పార్ట్గా ఉన్నాడు.

వరధ్యానంగా వాళ్లనే చూస్తూ నుంచుండి పోయింది లావణ్య. కాలనీ అంతా పరికించి చూస్తున్న ఆ అమ్మాయి చటుక్కున తలెత్తి పైన బాల్కనీలో ఉన్న లావణ్యని చూసి ఫ్రెండ్డిగా చిరునవ్వు నవ్వింది. తడబడి పోయి, బదులుగా నవ్వి, సిగ్గుగా లోపలికెళ్లి పోయింది లావణ్య - నిజంగా కంట్రీబ్రూట్లాగా వాళ్లని చూస్తూ నుంచున్నందుకు తనను తాను తిట్టుకుంటూ...

“ఏంటోయ్! ఎదురింట్లో కెవరో క్రొత్తగా దిగినట్లున్నారు?” ఆరాగా అడిగాడు శ్రీధర్ - రెండు రోజుల తర్వాత.

“అవును! కానీ, వాళ్లెవరని ఇంకా వివరాలేం తెలియవు-”

“పోనీ వాళ్లింటికి పోయి పరిచయం

అంది ల్యాండ్. ఆదివారం - సరిగ్గా ఎనిమిదే రోజున, కాలింగ్ బెల్ మోగటంతో తలుపు తీసింది లావణ్య. ఎదుటి ఫ్లాట్ లో దిగిన దంపతులు ఎదురుగా -

“హలో” - “రండి, రండి - కూర్చోండి” సాదరంగా ఆహ్వానించి “ఎమండీ - ఎదుటి ఫ్లాట్ లో వాళ్ళోచ్చా రంటూ” శ్రీధర్ ని పిలుచుకుంది.

బైటికెళ్ళున్నప్పుడు, బైక్ స్టార్ట్ చేస్తున్నప్పుడు ఆ అమ్మాయిని చూస్తూనే ఉన్నా ఇలా ఎదురుగా చూసినప్పుడు మరింత ఎట్రాక్టివ్ గా, డ్రైవ్ మిక్ గా ఉందనిపించింది శ్రీధర్ కి.

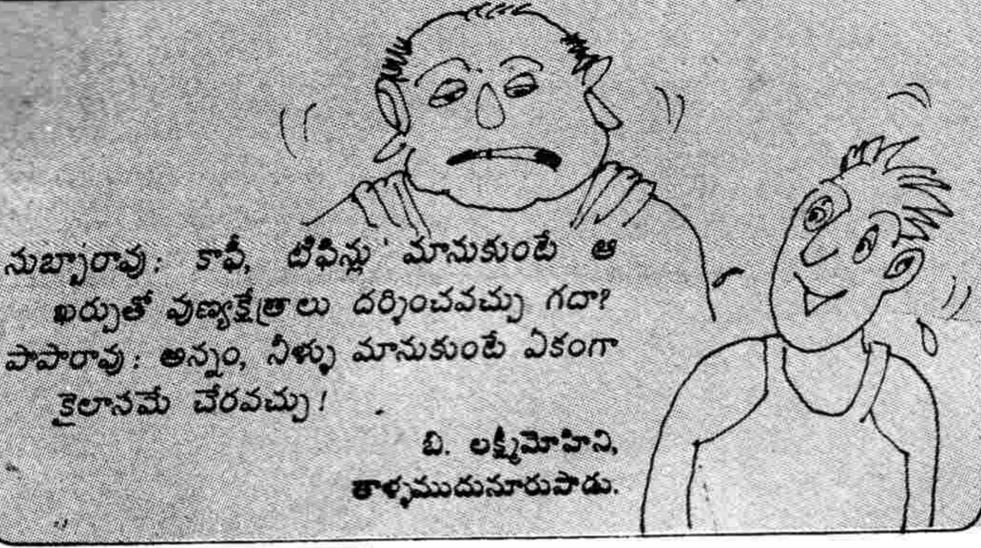
“హలో, మీరు డిబైవింగ్ బాగ్ తో వెళ్ళున్నప్పుడే అనుకున్నాను. నయాన్ లాగానే మీరు ఓ మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్ అని! బైదిబై, అయామ్ అర్చన. దిసీజ్ మై హాబ్బెండ్ నయన్.” పరిచయాలు తనే చేసింది అర్చన.

“గ్రాడ్ టు మీట్ యూ”లు అయ్యాక, నయన్ హార్వేన్ డ్రగ్స్ ని స్పెషలైజ్ చేసి కంపెనీకి రెవ్ అనీ, అర్చన ఎం.ఎ. చేసి, పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ డిప్లొమా ఇన్ మార్కెటింగ్ మేనేజ్ మెంట్ కూడా చేసిందనీ, ఇంత క్రితం ఇల్లు బాగా చిన్నదిగా ఉండటంతో పెద్ద ఇల్లు కావాలని ఈ ఫ్లాట్ లోకి మారారనీ తెలిసింది. గలగలా నవ్వుతూ, నవ్విస్తూ మాట్లాడటం అర్చన ప్రత్యేకతలా ఉంది. కొత్త పాత లేకుండా అందరితో కలిసిపోతుంది.

అర్చన ఇంగ్లీష్ లో దంచేస్తుంటే జవాబు చెప్పలేక, నాకు “ఇంగ్లీష్ అర్థమవుతుంది గానీ మాట్లాడటం రాదని” చెప్పలేక ఇబ్బందితో తలమునకలై పోతున్న భార్యని చీదరగా “చెప్పే ఎప్పుడైనా విని చచ్చావా?” అన్నట్లు చూశాడు శ్రీధర్.

“ఇంత చదువు చదువుకున్నారు. ఎం ఉద్యోగం చేస్తున్నారు?” అడిగాడు అర్చనని. “కంప్యూటర్ ఎడ్యుకేషన్ లో స్పెషలిస్ట్ లైన ఒక ఇన్ స్టిట్యూట్ లో మార్కెటింగ్ ఆఫీసర్ గా పనిచేసి, ఈ మధ్యనే రిజైన్ చేశాను”

“అదేం?” “వాళ్ళు నన్ను డోర్ టు డోర్ కాంపెయిన్ మీద వెళ్ల మన్నారు. నేను డెబ్యుకి రిజైన్ చేసి పారేశాను”, నవ్వింది అర్చన.

“ఇందులో నవ్వుడానికేం ఉందనీ” మనసులోనే వినుక్కుంది లావణ్య. “మీరేం చేస్తుంటారు?” అడిగాడు నయన్.

“అబ్బే! నేనే సాధారణ గ్రాడ్యుయేట్ ని. అంత కంటే సాధారణ హౌస్ వైఫ్ ని,” నిర్వికారంగా చెప్పింది.

“సాధారణ హౌస్ వైఫ్ ని” అని అంటున్నారేమిటి - అంత తీసి పారేసినట్లు! ఇల్లెలా అద్దంలా పెట్టుకున్నారు! మా అర్చనకి ఇల్లు చూసుకోడమంటేనే చిరాకు. ఒక రోజు ముందరే “మీ ఇంటికోస్తున్నా మండీ” అంటూ నోటీసివ్వకుండా ఎవరైనా వచ్చారంటే విరుచుకుని మరి వడిపోతారు - అలా ఉంచుతుంది ఇంటిని -” నవ్వు తూనే పెళ్ళాన్ని చురకవేశాడు.

“ఇల్లు చూపించండి - ఎలా ఉన్నాయో మిగతా గదులు చూడాలి” అర్చన అడగడంతో ఇద్దరూ లోపలికెళ్ళారు.

శ్రీధర్, నయన్ లు కంపెనీ కబుర్లలో వడ్డారు. కట్ ట్రోట్ కాంపిటీషన్ గురించి, కంపెనీ స్ట్రాటజీల గురించి, ప్రమోషన్లు, ట్రాన్స్ ఫర్ల గురించి - ఒకటేమిటి - అన్నీ డిస్కస్ చేసుకున్నారు.

అంతలో పొగలు కక్కుతున్న మసాలా ఉప్పా ఫ్లేట్లతో వచ్చింది లావణ్య. వెనకాలే కాఫీ కప్పులున్న ప్రీత్ అర్చన.

“ఎమిటి! ఇవన్నీ ఇప్పుడే చేశారా?” అశ్చర్యంగా అడిగాడు నయన్.

“ఎంత సేవనీ- క్షణంలో అయిపో తుంది-” చిరు నవ్వుతో చెప్పా ఫ్లేట్లందించింది లావణ్య.

గంటన్నర తర్వాత వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

“ఎమిటయ్! నీ కేమైందివ్యాళ? కాఫీ లివ్వడానికే పెద్దగా ఇష్టపడని దానివి ఏకంగా ఉప్పానే చేసి తెచ్చేశావ్?” చురక వేసినట్లు అన్నాడు శ్రీధర్.

“బాగుంది! ముక్కా మొహం తెలిని మీ ఫ్రెండ్ ఎవడికో కాఫీ ఇవ్వలేదని ఇలాగా సాధించేది? ఇది మీకేమన్న బాగా ఉందా? వీళ్ళు మన నైబర్స్- మొదటి సారి వచ్చారు కాబట్టి చేశాను-”

“ఆ అమ్మాయిని చూశావా? ఎంత ఇంటెలిజెంట్ గా, ఎక్స్ క్లెవ్ గా ఉందో- నువ్వు ఉన్నావు వచ్చునుద్దలా, ఎవరింటికైనా వెళ్లే వట్టుమని వది మాటలైనా మాట్లాడవు. అర్చనని చూసి నేర్చుకో- డ్రైవ్ మిక్ గా ఎలా ఉండాలన్నది! ఎన్నిసార్లు చెప్పాను? చక్కగా ఇంగ్లీష్ లో మాట్లాడడం నేర్చుకో మని- ఆ అమ్మాయి మాట్లాడుంటే దే భ్యంలా నుంచున్నావు-” తన మాటలు భార్య నెంత హార్ట్ చేస్తాయన్నది వట్టింతుకో కుండా తన ధోరణిలో తను మాట్లాడేస్తాడు శ్రీధర్.

“అందరూ ఒకేలా ఉండరండీ. అది కాక, నేను ఎం.ఎ. చేస్తాను- నన్ను ఇంగ్లీష్ మీడియంలో పెట్టండి అంటే మీరే ఒప్పుకో లేదు. డిగ్రీ దాకా తెలుగు మీడియంలో చదివాను- ఇంగ్లీష్ లో ఒక్కసారి ఎలా మాట్లాడేయ్యగలను” మనసు కష్టపెట్టుకున్నా శాంతంగానే జవాబిచ్చింది.

“చదివి ఎం అఫెరిద్దామనీ? అయినా, నువ్వు కాలేజీకి పోతే ఇంటిని, నన్నూ ఎవడు చూసుకుంటాడనీ?” తీసి పారేశాడు.

రెండు నెలలు గడిచాయి... క్రమంగా శ్రీధర్ చేసే “అర్చన స్తుతి- లావణ్య నింద” లకి కొదవ లేకుండా పోయింది. అర్చన ఎం చేసినా అద్దు తంగానే ఉంటుందనీ. కాలనీలో ఉన్న భాళి గ్రౌండ్ లో, ప్రొద్దున్నే ఐదు గంటలకి లేచి మూడు రోజుల్లో కవాసాకి బజాజ్ ని రైడ్ చేయడం నేర్చుకుంది అర్చన. తన భార్యని కై నెటిక్ హెలాండ్ కిస్ చూడానికి తను ఒప్పుకోడనీ, ఇంక రైడ్ చేయటం నేర్చే ప్రశ్న లేదనీ ఆ క్షణంలో శ్రీధర్ కి గుర్తు రాలేదు! అర్చనని కంగ్రాచ్యులేట్ చెయ్యటానికి వాళ్ళ ఇంటిక్కూడా వెళ్ళొచ్చాడు.

ఇదంతా గమనిస్తూ, ఓర్చుకోవాలని విఫల ప్రయత్నం చేస్తోంది లావణ్య. అర్చన ఒక విధంగా తెలివైనదైతే తను మరొక విధంగా తెలివైనదేగా. తను ఎంత నీట్ గా చేస్తుంది ఏ వనైనా? ఎంత రుచిగా వంటలు వండుతుంది? ఇప్పటికీ మూడు

సార్లు అర్చన ఇంట్లో ఏదో ఒకటి చేసి పెట్టింది. ఎంత చెత్రలా ఉన్నాయని! అవదం తాగినట్లు మొహం పెట్టుకున్నా అంత తిని చాలా బాగుందన్నాడు శ్రీధర్!! చేతికుట్టు అల్లికలు ఏవైనా ఎంత వేగంగా నేర్చుకుంటుంది? ఫాబ్రిక్ పె యింట్స్ చేయటం తనకెంత చక్కగా వస్తుంది. తనకి ఇంటెలిజెన్స్ లేదా? అర్చనది ఒక రకమైన అందమైతే, తనది మరొక రకం- కవితల్లో వర్ణించినట్లు ముగ్ధలా, ముద్దబంతి వువ్వులా ఉంటుంది తను. చీర కడితే తనే కట్టాలంటారు చూసిన వాళ్ళంతా. ఒత్తుగా, రింగులతో పెద్ద బారెడు జడ తనది. అర్చన సాఫిస్టికేటెడ్ గా సెల్యూర్లు, “బాగీ” పాంట్లు వేస్తుంది. తనకి కాస్త సిగ్గుగా ఉంటుంది అలా వేసుకోవాలంటే- ప్స్! వాళ్ళు వీళ్ళలా ఔతారు? ఆ లెక్కన తనూ అర్చన భర్తతో తన భర్తను కంపేర్ చేసి, హార్ట్ చెయ్యగలదు- ఛా! ఇదేమిటి ఇలా పోతున్నాయి ఆలోచనలు- అనుకుంది అశ్చర్యంగా.

“లావణ్య! గబగబా బ్రేక్ ఫాస్ట్ పెట్టేయ్. ఈ రోజు అర్చనని తీసుకుని మా ఆఫీస్ కెళ్ళాలి- బాస్ ని మీట్ అయ్యేందుకు-”

“ఎం?” “లేడీ మార్కెటింగ్ నర్సే ఆఫీసర్లు కావాలని అన్నార్ల వాళ్ళ రిక్ర్యూమెంట్స్ కి తగినట్టే ఉన్నాయి అర్చన క్యాలిఫికేషన్లు- రిక మెండ్ చేద్దామని నేనూ వెళ్ళున్నాను”- కై నెటిక్ హెలాండ్ మీద శ్రీధర్ వెనకాల కూర్చుని వెళ్ళున్న అర్చనని చూసేసరికి

వుండు మీద కారం చల్లినట్లు అయింది లావణ్యకి- దుఆఖం ఎగతన్ను కొచ్చేసరికి చేతకాని తనంతో వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది.

ఈ మధ్యన శ్రీధర్ వాళ్ళింటికి తెగ వెళ్ళున్నాడు. నయన్ అప్పుడప్పుడు మాత్రమే వస్తాడు. ఒకవేళ శ్రీధర్ తో తనూ వెళ్ళినా, అర్చన తనతో అన్నలు ఫ్రెండ్లీగా ఉండదు. కావాలని ఇంగ్లీష్ లోనే మాట్లాడుతుంది. నయన్ మాత్రం తన భార్య ప్రవర్తనని గమనించినవాడిలా ఎక్కువసేపు తనతో మాట్లాడతాడు. చివరికి తనే అర్చన ఇంటికి వెళ్ళడం మానేసింది పూర్తిగా. అర్చనా రాదు. ఇప్పుడేమో వాళ్ళిద్దరూ కలిసి వని చేస్తుంటారు కాబోలు! ఇంతకు ముందర అప్పుడప్పుడు ఏదో కాస్త వినుక్కునేవాడు. అర్చన వచ్చాక తనని ఆమెతో పోల్చి మరి వురుగుని తీసి పారేస్తున్నట్లు తీసి పారేస్తున్నాడు. దీనికో అంతం చూడాలి. దృఢంగా నిశ్చయించుకుంది లావణ్య.

వారం తర్వాత- నయన్ కాంప్ మీద వెళ్ళిపోయాడు. జోనల్ మీటింగ్ మీద శ్రీధర్ కూడా ఉళ్ళో

లేదు. ఇంత కంటే మంచి నమయం ఇక రాదు-

కాలింగ్ బెల్ మ్రోగటంతో చదువుతున్న పుస్తకం అలాగే వడేసి వచ్చింది అర్చన. ఎదురుగా లావణ్య...

“మా వార్ని షాప్రెస్ చేయటం కోసం మీరు తెగ తిప్పలు వడిపోతున్నట్లు కనిపిస్తోంది నాకు. ఆయన రాకపోకల్ని ఎందుకు అంతగా ఎంకరేజ్ చేస్తున్నారు? మిమ్మల్ని ఆయన మెచ్చుకుంటే నాకేం జెలసీ లేదు- కానీ, నన్నే పురుగుని చూసినట్లు చూడడం భరించలేకుండా ఉన్నాను. ప్లీజ్! స్టాప్ బ్రయింగ్ టు ఇంప్రెస్ మై హజ్యెండ్! “కోపం, ఆవేశం, అభ్యర్థన కలగలసి చాలా ఎమొషనల్ గా అంది లావణ్య.

“నేనెప్పట్నించే మీకు చెప్పామని అనుకుంటున్నది మీరే చెప్పారు. థాంక్స్! యూ ఫస్ట్ స్టాప్ ఇంప్రెసింగ్ మై హజ్యెండ్” నక్కీ వలుకుతూ అంది అర్చన.

“వ్యాట్?”

“అవును! ఎంతగా ఉందా? నా వంట చెత్తలా ఉంటుందని దెప్పి పొడవడానికేగా- మీ ఇంటి కొచ్చినప్పుడల్లా కోస్తాలు,

ఒకామె: ఈ చీరమీదకు మ్యాచ్ అయ్యే లైట్ కలర్ ఖోజావీస్ ఇమ్మంటే ఇంత దార్క కలర్ ఇస్తావే మయ్యా?

సేల్స్ మేన్: ఒకసారి ఉతుక్కువెళ్ళనియండి. అదే సరిగ్గా మేవ్ అయిపోతుంది.

లక్ష్మిమోహిని, తాళ్ళముదునూరుపాడు.

బొబ్బట్లు, చాకలెట్ కేకులు, బిర్యాని, కుర్మాలు- చేసి మరీ పెడుతుంటారు! అక్కనుగా అంది.

“అదేం లేదండీ! మీరేదో చేసి పెడుతుండటంతో ప్రతిగా, విధిగా మీరొచ్చినప్పుడల్లా నేనూ ఏదో చేసి పెడుతున్నాను తప్ప ఇంకే కారణం వల్లా కాదు- “అశ్రయంగా, కాస్త హార్ట్ అయి, అంది లావణ్య.

“మిమ్మల్ని చూసి లక్షా తొంభై సుగుణలు నేర్చుకోమంటున్నాడు నయన్. చీరలో ఉన్న అందం ఇంకెందులోనూ లేదంటాడు. అడవాళ్ళు మీలా పొందికగా, అణుకువగా ఉండాలి తప్ప నాలా ధైర్యంగా, ఎడ్యెంచరస్ గా ఉండటంలో అందం

లేదుట! బాగా వంట చేసి, ఇల్లు నర్సుకే లేని ఆడ జన్నా ఓ జన్నేనా అంటాడు. మీ దగ్గర కుట్లు, అల్లికలు నేర్చుకోవాలిట నేను! మీలాగా నింపాదిగా, నిదానంగా ఉంటూ అవసరమైనంతే మాట్లాడాలిట! నాలాగా వన పోసిన పిట్టలా వాగే వాళ్ళని చూస్తే తనకి చిరాకుట! “ఆయనేమన్నా ఎదురు నమాధానాలు, ప్రశ్నలు రావు లావణ్య నోటి వెంట- నువ్వు ఉన్నావు- ప్రతిదానికి ఎదురు ప్రశ్న వేసి, నమాధానాలు చెప్పి, బ్రహ్మరాక్షసిలా వడిపోతావు-” అంటాడు. ఇవన్నీ వింటుంటే చావాలనిపిస్తోంది! డోర్ మేట్ లా పెళ్ళాం ఉంటే లైఫ్ బోర్ కొడుతేంది డల్ గా

ఉంటుందంటారీ మగాళ్ళు. అదే డైన మిక్ గా, ఎక్స్ట్రావర్క్ లా ఉంటే అడిగి మణిగి ఉండమని ఏడిపించుకుంటింటారు! ఎలా బ్రతకాలో అర్థం కాదు. ఇంకోళ్ళ పెళ్ళాంతో పోల్చి “అలా ఉండు” అని వాళ్ళు మనకి చెప్పొచ్చు గాని, ఇంకోళ్ళ భర్తతో పోల్చి అలా నువ్వెందుకు ఉండవు “అంటే ఏకంగా మన శీలాన్నే శంకిస్తారు-” కళ్ళలో గిరున నీళ్లు తిరగడంతో డగ్గుత్రికతో ఆగింది అర్చన.

అవాక్కైపోయింది లావణ్య.

మనసు కోటి లాంటిదంటే ఇదే కాబోలు! మనిషి కేడి ఉంటే అది నచ్చదు. లేనిది కావాలని అరులు చాస్తాడు. ఇందుకేనన్న మాట అర్చన తనతో ఎప్పుడూ ఫ్రెండ్ గా లేదు- తనూ అందుకే తనతో మనసిచ్చి మాట్లాడలేకపోయింది. భర్త తనను మెచ్చుకోకుండా పోయాక ఇంక ఏం చెయ్యాలన్నా ఆనకే ఉండదు.

బ్రహ్మచారి శత మర్కటః అన్నారు... మరి గృహస్థుని శతనపాన మర్కటః అనాలో ఏం పాడే-!!!

ఎవరి ఆలోచనలో వారు సతమతమైపోతూ “ఏం చెయ్యాలిప్పుడు” అని తలలు వట్టుక్కులబడ్డారు ఆ ఇద్దరు అమ్మాయి లూ...

చట్టాన్ని పరిహాసం చేసిన రైతు

రాజస్థాన్ లో, ఒక పరిమితిని మించి ఎవ్వరు భూమి ఉంచుకోనకూడదని, చట్టం అమలులో ఉంది. ఒక దనవంతుడి వద్ద, చట్టాన్ని మించి భూమి చాలా ఎక్కువగా ఉంది. చూస్తూ చూస్తూ దీన్ని వదులుకోవడం, ఆ భాగ్యవంతుడైన రైతుకు సుతరాము ఇష్టం లేదు. అందుచేత మిగులు భూమిని, ముక్కలు చేసి, ‘సోనియ’ మరియు ‘బిను’ అను ఇరువురికి స్థాంపు కాగితం మీద సంతకం చేసి వంచిపెట్టేశాడు. ‘సోనియ’ ‘బిను’ ఎవరని అడిగితే భార్య భర్తలని నమాధానం చెప్పాడు ‘బిను’ భర్త- సోనియ భార్య అని, రిజిస్టర్ చేయించాడు. ప్రభుత్వం అతనిమాటలు విశ్వసించింది. అయితే, అసలు విషయమేమిటంటే, వీరు దంపతులు కానిమాట అటుంచి, వీరు ఇరువురు మనుష్యులు కాదు. మనుష్యులు కాక, జంతువులా అని అడుగుతున్నారా? అవును నిజం. “బిను” ఆ ధనిక రైతు పొలం దున్నే దున్న పోతు ‘సోనియ’ అన్నది, గేదె కూడకాదు. అతని పెంపుడు కుక్క చట్టాన్ని చక్కగ మోసం చేసిన ఈ రైతుపైన ప్రభుత్వం వివిధంగా చర్య తీసుకున్నది తెలియదు.

డా॥ పి.రాజగోపాలరావు.

లక్షన్నర పూలు !

ప్రకృతికే అందాన్నిచ్చే పుష్పాలు మొక్కల ప్రత్యుత్పత్తి అంగాలు. చిత్రకారుని కుంచె కందని రంగుల్లో దర్శనమిచ్చి ఆనందాన్ని కల్గిస్తాయి. ప్రపంచంలోనే అత్యధికంగా పూలు పూచే మొక్క అమెరికాలోని కాలిఫోర్నియా రాష్ట్రంలో ఉంది. దీనిపేరు చైనీస్ విస్టీరియా. ఈ చెట్టు శాఖలు 500 అడుగులు ఉంటాయి. వృక్షం బరువు సుమారు 225 పౌండ్లు, పుష్పించే తరుణంలో ఒకే సారిగా 1,50,000 పుష్పాల్ని పుష్పిస్తుంది.

బాటనీ

ప్రాచీన గ్రీక్ భాషలో ‘బాస్’ అనే పదానికి పశువులు అనీ, బాస్కోన్ అనే పదానికి పశువులచే మేయబడేది అని అర్థం. కొంతకాలం తరువాత బాస్కోన్ కి బదులు బాటన్ అనే పదం వాడుకలోకి వచ్చింది. అలా ‘బాటనీ’ [వౌక్షశాస్త్రం] పేరొచ్చింది.

-సమ్రేఖ

లల్లాయి పదాలు

ఎవరైనా పాటలు పాడుతుంటే, లల్లాయి పదాలు పాడుతున్నాడు అంటారు. అసలు ఈ “లల్లాయి పదం” అన్నది ఎక్కడ నుంచి వుట్టింది? దీనిర్థం ఏమిటి?

12వ శతాబ్దంలో కాశ్మీర దేశంలో ఒక మహా భక్తురాలు ఉండేది. ‘మీరా’ బాయి లాగా, ఆవిడకి శ్రీకృష్ణుడంటే మహా ఇష్టం. ఎప్పుడూ ఆయన్నే కొలుస్తూ, తలుస్తూ ఉండేది. ఆవిడ నోటి వెంబడి శ్రీకృష్ణ స్తుతి తప్పించి వేరే మాట వచ్చేది కాదు. ఆయన మీద పాటలు కట్టి పాడుతూ ప్రచారం చేస్తూ ఉండేది.

ఆ రోజుల్లో, ప్రయాణానికి, బహులు, కార్లు, కనీసం సరి అయిన నడక దారి కూడా లేని కాలంలో ఆవిడ దుర్గ మారణ్యాల గుండా ప్రయాణించి, భారతదేశం అంతా, మూల మూలలా పర్యటించి శ్రీ కృష్ణ భక్తిని, తత్వాన్ని పాటల రూపంలో ప్రచారం చేసింది.

ఆవిడ పేరే “లల్ల” ఆ పేరు మీద గానే “లల్లాయి పదం” అన్న నానుడు వుట్టింది. ప్రతి భాష లోనూ ఇలాంటి పదం ఒకటి ఉంది. హిందీలో “లల్లాలికానో” అని అంటారు.

కె.వి.రమణమూర్తి